НЕВІДПОВІДНОСТІ У ПОЛОЖЕННЯХ ТЕОРІЇ БОЙОВОГО ЗАСТОСУВАННЯ АРТИЛЕРІЇ В НАСТУПАЛЬНИХ ДІЯХ ТА МОЖЛИВІ ШЛЯХИ ЇХ УСУНЕННЯ

Репіло Ю.Є., Головченко О.В., Золотухін С.В.
Національний університет оборони України імені Івана Черняховського, м. Київ

Результати аналізу існуючих положень теорії бойового застосування артилерії в наступальних діях дозволили виділити в них низку невідповідностей. Так, тривалість артилерійської підготовки атаки характеризується часом, необхідним механізованим і танковим підрозділам для їх розгортання з певних рубежів відстані яких від переднього краю зумовлені можливою дальністю стрільби артилерії противника. Такі дальності не змінювались з часів другої світової війни, хоча спостерігається стійка тенденція до їх зростання (з 12-15 км до 25-30 км). За розрахунками, таке збільшення вимагає збільшення тривалості артилерійської підготовки атаки в 1,6 – 2 рази що потребує значного збільшення ресурсу нашої артилерії з одного боку та уможливлює здійснення противником контрпідготовки з іншого.

Наступна невідповідність у положеннях теорії бойового застосування артилерії в наступальних діях виникає під час артилерійської підготовки атаки щодо тривалості останнього вогневого нальоту. Так, за класичними поняттями (за уроків другої світової війни) цей часовий параметр має складати 5-15 хв. При цьому, такий наліт повинен розпочинатися не пізніше виходу механізованих і танкових підрозділів першого ешелону до рубежу досяжності протитанкових засобів противника. На сьогоднішній день дальність стрільби протитанкових засобів зросла з 2,5 до 10 км, не знижуючи при цьому ймовірність ураження нижче ніж 0,8-0,9. Проведені розрахунки показали, що з врахуванням цього, тривалість останнього вогневого нальоту за умов досяжності протитанкових засобів противника 10 км має складати 37-39 хв. При цьому, головним висновком з отриманих уроків ведення бойових дій артилерією в районі проведення АТО (ООС) з метою забезпечення її живучості є стійка тенденція до зменшення тривалості ведення нею вогню.

Таким чином, на думку авторів означені невідповідності у положеннях теорії бойового застосування артилерії в наступальних діях можуть призвести до зниження реалізації потенційних можливостей щодо вогневої підтримки артилерією механізованих і танкових підрозділів. Шляхами їх усунення пропонуються:

проведення досліджень можливих характеристик артилерійської підготовки атаки за матрицею вогневого впливу під час виконання тактичних завдань артилерії прийнятих в країнах-учасницях НАТО;

в основу матриці вогневого впливу, виходячи з світового досвіду та уроків АТО (ООС) покласти тривалість вогневого нальоту в межах 3-5 хв.